

Διοικ. Πρωτοδ. Αθηνών: 7826/83

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΕ' 1983, σ. 738

Περίληψη: Εργατικόν ατύχημα υφίσταται και όταν η αναπηρία οφείλεται αποδεδειγμένως εις την υπέρμετρον προσπάθειαν ησφαλισμένου να ανταποκριθή εις ασυνήθεις όρους εργασίας ή να εργασθή υπό εξαιρετικώς δυσμενείς συνθήκας. Δεσμευτικά αι ιατρικά γνωματεύσεις ως προς τα τεχνικής φύσεως θέματα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΠΑΝ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Εισηγητής: κ. ΔΗΜ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Δικηγόρος: κ.κ. Π. Μαγκλάρας, Χρ. Λαζιώτου

Επειδή, το άρθρον 8 παρ. 4 του ΑΝ 1846/1951, ορίζει ότι ο όρος "ατύχημα" σημαίνει το εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν και την επαγγελματικήν νόσον, το δε άρθρον 34 παρ.1 αυτού, ορίζει ότι, δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσεως δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εις τα άρθρα 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής ταύτης ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν. Κατά την έννοιαν των διατάξεων τούτων, ερμηνευομένων εν όψει και των καθοριζουσών την ασφαλιστικήν αναπηριάν διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 28 του ίδιου Α.Ν., εργατικόν ατύχημα εκ του οποίου προήλθεν η προς εργασία ανικανότης του ησφαλισμένου, η δικαιολογούσα την επί ασφαλιστικήν παροχήν αξίωσιν αυτού, υφίσταται τόσον εις την περίπτωσιν, κατά την οποίαν η εν λόγω συνέπεια επέρχεται κατόπιν βιαίου εξωτερικού γεγονότος επισυμβάντος κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής ταύτης όσον και εις περιπτώσεις κατά τας οποίας η αναπηρία οφείλεται αποδεδειγμένως εις την υπέρμετρον προσπάθειαν την οποίαν κατέβαλε εις συγκεκριμένον χρόνον ο εργαζόμενος ίνα ανταποκριθή εις ασυνήθεις, κατά τον χρόνον τούτον, όρους εργασίας ή εις το γεγονός ότι υπεχρεώθη ούτος, επί ωρισμένον χρόνον να εργασθή υπό εξαιρετικώς δυσμενείς (καιρικής ή άλλας) συνθήκας, αποκλειομένου ούτω του

χαρακτηρισμού ως ατυχήματος νοσήματος, παρακωλύοντος την εργασία, εκδηλωθέντος μεν αιφνιδίως εν τη εκτελέσει της εργασίας του ησφαλισμένου υπό συνήθεις και κανονικάς κατά περίπτωσιν συνθήκας και ουχί συνεπεία βιαίου τινός εξωτερικού γεγονότος (ΣΤΕ 225, 1814/73, 243, 1990/74, 1303/76, 2606/78 κ.α.). Εξ άλλου, κατά τας διατάξεις των άρθρων 6, 14, 16, 24 και 29 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ, αι μεν διοικητικά υπηρεσίαι του Ιδρύματος είναι αρμόδιαι προς διαπίστωσιν εν εκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει των εξωτερικών περιστατικών, τα οποία συνιστούν το εργατικόν ατύχημα, ήτοι μετ' έρευναν και εκτίμησιν των συνθηκών εργασίας, εάν συνέβη εις τον ησφαλισμένον βίαιον συμβάν, υπό την προεκτεθείσαν έννοιαν, αι δε υγειονομικαί επιτροπαί, επιλαμβανόμεναι αποφαίνονται περί της φύσεως των αιτίων, της εκτάσεως και της διάρκειας της παθήσεως, συνεπώς και εάν το επισυμβάν εν τη εργασία βίαιον συμβάν ή άλλαι εξαιρετικά συνθήκαι, υπό τας οποίας παρείχeto αύτη, ήσαν πρόσφοροι όπως προκαλέσουν την τοιαύτην πάθησιν, αι ιατρικαί δε γνωματεύσεις αύται, είναι ως προς τα ανήκοντα εις την αρμοδιότητα των τεχνικής φύσεως θέματα, δεσμευτικά δια τα αρμόδια προς απονομήν της ασφαλιστικής παροχής, ασφαλιστικά όργανα (ΣΤΕ 3295/73, 2099, 2716/74, 464/75, 2608/78 κ.α.)

Επειδή, εν προκειμένω, εκ των στοιχείων του φακέλλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο προσφεύγων την 22.6.1981 υπέβαλεν εις το υπ/μα ΙΚΑ Αγίων Αναργύρων την υπ'αριθμ. 1238/1981 δήλωσιν ατυχήματος εις την οποίαν αναφέρεται ότι ούτος την 10.6.1981 ημέραν της εβδομάδας Τετάρτην και ώραν 11.30 π.μ. εργαζόμενος εις οικοδομήν (ΑΜΕ 627.806) εις την περιοχήν Φυλής Αττικής και δη καθ'ην στιγμήν "σήκωνε ένα μαδέρι να το τοποθετήσai στην σκαλωσιά τον έπιασε η μέση του", διακόψας ούτω την εργασία του. Εν συνεχεία ούτος εξητάσθη υπό του αρμοδίου ΑΥΕ του άνω υποκ/τος η οποία εγνωμάτευσεν (αρ. Γνωμ. 1137/22.7.81) ότι "η εν τη δηλώσει ατυχήματος οσφυαλγία, εξ άρσεως βάρους οφείλεται εις ατύχημα ως επιδείνωσις προϋπαρχούσης παθήσεως". Εν όψει των ανωτέρω ο Δ/ντής του υπ/τος δια της υπ'αριθμ. 12349/1981 αποφάσεώς του εχαρακτήρισε το περιστατικόν ως κοινήν νόσον, η απόφασις δ' αύτη επεκυρώθη δια της προσβαλλομένης αποφάσεως της ΤΔΕ, κατά της οποίας στρέφεται ήδη ο προσφεύγων αιτούμενος την ακύρωσίν της, δια τους εν αυτή λόγους.

Επειδή, υπό τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο λαμβάνον υπ' όψιν: α) την γνωμάτευση της υγειονομικής επιτροπής εκ της οποίας προκύπτει ότι η διαπιστωθείσα εκ του ατυχήματος οσφυαλγία προϋπήρχεν ως πάθηση του φακέλλου, ότι ούτος ειργάσθη υπό ασυνήθεις δυσμενείς, δι' εργάτας της ειδικότητός του όρους ή ότι κατέβαλεν υπερμέτρους προσπάθειάς, ίνα ανταποκριθή εις τας προς τον εργοδότην του υποχρεώσεις του, αφού η εργασία των οικοδόμων παρέχεται εις την ύπαιθρον, η δε μεταφορά μαδεριών στην σκαλωσιά δεν είναι κάτι το ασύνηθες, και εν όψει της εννοίας των διαληφθεισών διατάξεων, άγεται εις την κρίσιν ότι η κατά την 10.6.1981 επισυμβάσα και αρμοδίως διαπιστωθείσα πάθησις (οσφυαλγία) δεν είναι αποτέλεσμα εξωτερικού βιαίου συμβάντος επελθόντος εξ αφορμής της εργασίας του ουδέ των εκτεθεισών συνθηκών εργασίας αυτού, αλλά πρόκειται περί κοινής νόσου εκδηλωθείσης αιφνιδίως εις την υπό ομαλίας και κανονικάς συνθήκας παρεχομένην εργασίαν του και επομένως το περιστατικόν τούτο δεν συνιστά εργατικόν ατύχημα, ως ορθώς περί τούτου έκρινε δια της προσβαλλομένης αποφάσεώς της η ΤΔΕ, τα δε αντιθέτως υποστηριζόμενα δια της υπό κρίσιν προσφυγής είναι απορριπτέα ως αναπόδεικτα.